

Til samtlige kommuner, KL,
Ankestyrelsen, Social- og
Boligstyrelsen m.fl.

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 926

Doknr.
973582

Dato
01-05-2025

Orientering om ikrafttrædelse af lov nr. 408 af 29. april 2025 om oprettelse af en særlig enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold, der skal anvendes i visse børnesager

Den 1. maj 2025 træder lov nr. 408 af 29. april 2025 om ændring af barnets lov i kraft. Loven kan findes her: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2025/408>

Med loven oprettes en særlig enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold i den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) i Social- og Boligstyrelsen. Det følger af ny § 171 a i barnets lov.

Med loven stilles krav om, at den særlige enhed skal anvendes i visse børnesager, der vedrører børn og familier med grønlandsk baggrund:

- For det første skal kommunalbestyrelsen inddrage den særlige enhed i sager, hvor det overvejes at anbringe et barn eller en ung fra en familie med grønlandsk baggrund, og hvor der som led i en undersøgelse eller en vurdering, f.eks. en børnefaglig undersøgelse, indgår en psykologisk undersøgelse eller vurdering af et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver, som ellers kunne være foretaget ved en standardiseret psykologisk test. I stedet for en sådan test skal kommunalbestyrelsen anmode den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold om udredning. Tilsvarende gælder ved kommunalbestyrelsens indstillinger om adoption uden samtykke. Det følger af ny § 171 b i barnets lov.
- For det andet stilles der krav om, at kommunalbestyrelsen skal anmode den særlige enhed om at gennemgå alle igangværende anbringelser, hvor der er eller må antages at have været anvendt en standardiseret psykologisk test ifm. undersøgelser og vurderinger som led i sagens oplysning. Den særlige enhed skal i disse sager vurdere, om anvendelsen af en standardiseret psykologisk test har ført til en misvisende vurdering i sagen. Det følger af ny § 171 c i barnets lov.
- Inddragelse af den særlige enhed i sager, jf. §§ 171 b og 171 c kræver som udgangspunkt, at der indhentes samtykke fra en forældremyndighedsindehaver, en kommende forælder eller en ung, der er fyldt 15 år. Det følger af ny § 171 d i barnets lov.

Social- og Boligministeriet finder i forlængelse heraf anledning til at beskrive de nye regler nærmere nedenfor.

Ministeriet skal også gøre opmærksom på, at kommunerne generelt opfordres til at søge rådgivning og vejledning hos VISO i børnesager, der omhandler familier med grønlandsk baggrund. Opfordringen til at søge rådgivning og vejledning hos VISO gælder f.eks. også, hvor der tegn på begyndende mistrivsel eller af andre grunde kan være behov for en forebyggende eller støttende indsats, og hvor der kan være brug for viden om grønlandske sproglige eller kulturelle forhold for at sikre et godt samarbejde med familien. Den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold udgør således et supplement til den rådgivning, vejledning og udredning, som VISO i øvrigt stiller til rådighed for kommunerne.

Derudover skal ministeriet bemærke, at de nye regler ikke ændrer på kommunernes generelle forpligtelser efter barnets lov, herunder at en afgørelse om indsatser mv. efter barnets lov altid skal træffes på baggrund af en samlet og helhedsorienteret vurdering af barnets eller den unges behov, og at såvel afgørelser som tilrettelæggelsen af sagens behandling altid skal ske under hensyn til barnets eller den unges bedste og med inddragelse af barnet eller den unge.

1) Målgruppen for den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold

Målgruppen for den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold er sager på børneområdet, hvor et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver er født eller opvokset i Grønland eller i øvrigt vurderes at have en tæt tilknytning til grønlandsk sprog, kultur og værdier.

Målgruppen omfatter således også personer, som eksempelvis er vokset op i et grønlandsk miljø og derigennem har opnået en tæt tilknytning til grønlandsk sprog, kultur og værdier, uden at de er født eller opvokset i Grønland.

Det vil i praksis bero på en konkret og individuel vurdering, om et barn, en ung, en forældremyndighedsindehaver eller en kommende forælder er omfattet af målgruppen for den særlige enhed. VISO vil efter henvendelse fra kommunen skulle træffe afgørelse efter § 168 i barnets lov om, at enheden leverer den ydelse, som er omfattet af §§ 171 b og 171 c. Det svarer til gældende regler og praksis, når VISO i øvrigt anmodes om at bistå kommunerne med de ydelser, VISO tilbyder.

Det er fortsat kommunen, der har ansvaret for sagens oplysning, og som har kontakt med familierne i forbindelse med den generelle sagsbehandling.

Det er derfor også kommunen, der skal foretage en indledende afklaring af, om der er tale om en familie med grønlandsk baggrund, før kommunen efter reglerne i § 166 i barnets lov træffer afgørelse om og oversender en anmodning til VISO om bistand fra den særlige enhed.

Når der er tale om en familie, hvor barnet, den unge, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver ikke er født eller opvokset i Grønland, vil kommunen bl.a. skulle lægge vægt på barnets, den unges, den kommende forælders eller forældremyndighedsindehaverens egen opfattelse og beskrivelse af tilknytningen til grønlandsk sprog, kultur og værdier.

Den indledende afklaring vil således skulle foretages i dialog med barnet, den unge, den kommende forælder eller forældremyndighedsindehaveren og eventuelt anden familie. Kommunen vil altså også kunne inddrage og lægge

vægt på andre familiemedlemmers opfattelse og beskrivelse af tilknytningen, ligesom kommunen kan inddrage viden fra fagpersoner eller andre, som har viden om barnets, den unges eller familiens forhold.

Kommunen kan ligeledes inddrage den særlige enhed i VISO i den indledende afklaring af, om der kan være tale om en familie, som er omfattet af målgruppen.

Social- og Boligministeriet skal også gøre opmærksom på, at kommunen bør være særligt opmærksom på behovet for at vurdere, om grønlandske børn, unge, kommende forældre eller forældremyndighedsindehavere, der selv henvender sig med ønske om bistand fra enheden, kan være omfattet af målgruppen.

2) Reglernes anvendelsesområde

Med loven er der pligt til at inddrage den særlige enhed i henholdsvis nye sager, hvor det overvejes at anbringe et barn eller en ung fra en grønlandsk familie, jf. § 171 b, og igangværende anbringelser, jf. § 171 c i barnets lov.

Nye sager, hvor en anbringelse overvejes

Efter § 171 b skal den særlige enhed inddrages i sager, hvor det overvejes at anbringe et barn eller en ung fra en familie med grønlandsk baggrund uden for hjemmet, og hvor der som led i en undersøgelse eller vurdering iværksættes en psykologisk undersøgelse eller vurdering af et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver, som ellers kunne være foretaget ved en standardiseret psykologisk test. Den særlige enhed skal da inddrages og bidrage til de dele af en psykologisk undersøgelse eller vurdering, som ellers kunne være foretaget ved brug af en standardiseret psykologisk test.

Det bemærkes, at der ikke generelt er krav om psykologiske undersøgelser og vurderinger, herunder i form af forældrekompetenceundersøgelser, i sager hvor der er overvejelser om at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet. Der er således alene krav om at inddrage enheden i sager, hvor den ansvarlige myndighed vurderer, at der skal udarbejdes en psykologisk undersøgelse eller vurdering, herunder f.eks. en forældrekompetenceundersøgelse, som led i sagens oplysning, eller hvor en sådan undersøgelse eller vurdering udarbejdes til brug for en indstilling til børne- og ungeudvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet, og der som led heri ellers ville blive foretaget standardiserede tests.

I stedet for en sådan test skal enheden gennemføre denne del af undersøgelsen eller vurderingen via specialister med relevante social-, børne- og psykologfaglige kompetencer, som enten vil have grønlandsk baggrund eller have indgående viden og indsigt i grønlandske sproglige og kulturelle forhold. Det sker uden brug af standardiserede psykologiske tests.

§ 171 b i barnets lov omfatter sager, hvor der udarbejdes en undersøgelse eller vurdering efter følgende regler i barnets lov: § 22 (børnefaglige undersøgelser), § 23 (gennemførelse af børnefaglige undersøgelser under ophold på en institution mv.), § 27 (undersøgelser af kommende forældre), § 51, stk. 1, nr. 2, (vurderinger af forældremyndighedens kompetencer ifm. en indstilling til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden samtykke), samt § 67, stk. 4, nr. 3, (tilknytningsvurderinger ifm. en indstilling til børne- og ungeudvalget om permanent anbringelse). Bestemmelsen omfatter derudover sager, hvor der udarbejdes en undersøgelse eller vurdering efter følgende regler i lov om

bekæmpelse af ungdomskriminalitet: § 31 (ungefaglige undersøgelser), § 32 (gennemførelse af ungefaglige undersøgelser under ophold på en institution mv.) samt § 34, stk. 2, nr. 4, (vurderinger af forældremyndighedens kompetencer ifm. en indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet om anbringelse uden samtykke).

Psykologiske undersøgelser eller vurderinger, der indgår i en indstilling om afgørelse om permanent anbringelse, jf. § 67, stk. 4, nr. 1, i barnets lov, er således også omfattet af kravet om anvendelse af den særlige enhed, idet sådanne undersøgelser og vurderinger skal foretages som led i børne- eller ungefaglige undersøgelser, der er omfattet af enhedens anvendelsesområde.

Pligten til at anvende den særlige enhed omfatter desuden også undersøgelser m.v., der indgår i en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov, hvis der som led i en børnefaglig undersøgelse m.v. indgår psykologiske vurderinger eller undersøgelser, hvor der ellers ville indgå en standardiseret psykologisk test.

Det bemærkes endvidere, at de nye regler også finder anvendelse ifm. undersøgelser og vurderinger, som er påbegyndt inden 1. maj 2025, men hvor der ikke er truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung senest den 30. april 2025. I disse tilfælde skal undersøgelsen eller vurderingen udarbejdes efter de nye regler i lov nr. 408 af 29. april 2025.

Det betyder, at for så vidt angår afgørelser om anbringelse mv., hvor der er truffet afgørelse i børne- og ungeudvalget, men klagen ikke er behandlet på møde i Ankestyrelsen inden 1. maj 2025, vil Ankestyrelsen i klagesagsbehandlingen påse, om der er foretaget de nødvendige undersøgelser og i den forbindelse tage stilling til, om kommunen skal foretage yderligere sagsskridt.

Igangværende anbringelser

Efter § 171 c skal kommunalbestyrelsen anmode den særlige enhed om at gennemgå alle igangværende anbringelser, der ikke er behandlet efter § 171 b, hvor der er eller må antages at have været anvendt en standardiseret psykologisk test som led i sagens oplysning. Enheden skal i disse sager udarbejde en sammenfattende vurdering til brug for kommunalbestyrelsens eller Ungdomskriminalitetsnævnets vurdering af, om sagen skal genoptages.

§ 171 c omfatter undersøgelser og vurderinger efter følgende regler i barnets lov: § 22 (børnefaglige undersøgelser), § 23 (gennemførelse af børnefaglige undersøgelser under ophold på en institution mv.), § 27 (undersøgelser af kommende forældre), § 51, stk. 1, nr. 2, (vurderinger af forældremyndighedens kompetencer ifm. en indstilling til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden samtykke), samt § 67, stk. 4, nr. 3, (tilknytningsvurderinger ifm. en indstilling til børne- og ungeudvalget om permanent anbringelse). Bestemmelsen omfatter også undersøgelser mv., der er iværksat efter de dagældende regler i lov om social service, før barnets lov trådte i kraft, dvs. servicelovens § 50, § 51, § 59, stk. 1, nr. 2, eller § 68 a, stk. 4, nr. 3. Derudover omfatter bestemmelsen undersøgelser og vurderinger efter følgende regler i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet: § 31 (ungefaglige undersøgelser), § 32 (gennemførelse af ungefaglige undersøgelser under ophold på en institution mv.) samt § 34, stk. 2, nr. 4, (vurderinger af forældremyndighedens kompetencer ifm. en indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet om anbringelse uden samtykke).

3) Vedr. krav om samtykke samt dialog med barnet, den unge, forældremyndighedsindehaver og kommende forældre

Den særlige enhed kan, jf. § 171 d, alene inddrages i sager efter §§ 171 b og 171 c i det omfang, en forældremyndighedsindehaver, en kommende forælder eller en ung, der er fyldt 15 år, giver samtykke til, at kommunalbestyrelsen anmoder den særlige enhed om udredning eller sagsgennemgang af en igangværende anbringelse.

Social- og Boligministeriet skal i forlængelse heraf bemærke, at samtykkekravet gælder for den del af en undersøgelse eller vurdering, der vedrører den pågældende – dvs. at den unge, der er fyldt 15 år, skal give samtykke, hvis enheden skal bistå med en udredning eller vurdering vedr. den unge selv, mens forældremyndighedsindehaveren eller den kommende forælder skal give samtykke, hvis enheden skal bistå med en vurdering af den pågældende forældremyndighedsindehaver eller den kommende forælders forældrekompetence mv.

Efter § 171 d, stk. 2, kan kravet om samtykke fraviges under hensyn til barnets eller den unges bedste. Dog vil samtykket altid skulle søges indhentet.

Social- og Boligministeriet finder, at dette eksempelvis kan være relevant i tilfælde, hvor forældremyndighedens indehaver ikke ønsker at give samtykke, men hvor kommunen vurderer, at det vil være til barnets eller den unges bedste at inddrage enheden på trods af manglende samtykke. Det kan f.eks. være relevant i situationer, hvor et barn eller en ung har et udtrykkeligt ønske om at få gennemgået betydningen af standardiserede psykologiske tests i deres anbringelsessag. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at det samlet set vil være til barnets eller den unges bedste, f.eks. fordi en uvished skaber usikkerhed om grundlaget for anbringelsen hos barnet eller den unge, vil kommunalbestyrelsen kunne anmode den særlige enhed om at gennemgå sagen, selvom forældremyndighedsindehaveren ikke giver samtykke hertil.

Det kan også være relevant i tilfælde, hvor forældremyndighedens indehaver ikke kan kontaktes, eller hvor det ikke er muligt at opnå et informeret samtykke pga. eksempelvis den pågældendes livssituation.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at et samtykke skal være specifikt og informeret, dvs. at det både skal være klart, hvad borgeren samtykker til, og at borgeren skal vejledes om betydningen af et samtykke.

Borgeren vil altid kunne trække samtykket tilbage. I sådanne tilfælde skal kommunen tage stilling til, om hensynet til barnets bedste betyder, at der skal træffes afgørelse efter § 171 d, stk. 2, eller om sagen må oplyses uden brug af bistand fra den særlige enhed.

Endelig gør ministeriet opmærksom på, at kommunen som en del af den generelle vejledningsforpligtelse skal vejlede de pågældende borgere om konsekvenserne ved henholdsvis at give samtykke eller afvise at give samtykke til at inddrage den særlige enhed i de konkrete sager efter §§ 171 b og 171 c. Kommunen skal i den forbindelse både være opmærksom på et eventuelt behov for tolkebistand, samt borgerens ret til at have en bisidder. Det bemærkes, at kommunerne har pligt til at vejlede børn og unge om retten til at lade sig bistå af andre, jf. § 6, stk. 1, i barnets lov.

Efter ministeriets opfattelse vil vejledningen eksempelvis kunne ske, hvis en ung eller en forælder selv henvender sig til kommunen, f.eks. ifm. en igangværende anbringelse, hvor der ved samme anledning vil kunne indhentes relevante samtykker. På samme måde vil kommunen eksempelvis kunne indhente et samtykke fra en ung som led i den løbende opfølgning i en anbringelsessag.

4) Generelt om myndighedsansvar, afgørelseskompetence og klagemuligheder

Social- og Boligministeriet bemærker, at lovændringen ikke ændrer på, hvilke myndigheder der har ansvaret for at sikre, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse i sagen, eller i reglerne om afgørelseskompetence mv.

Som nærmere beskrevet ovenfor under punkt 1 vil kommunerne i dialog med de berørte borgere og med inddragelse af den særlige enhed i VISO foretage den indledende vurdering af, om en konkret sag falder inden for den særlige enheds anvendelsesområde. Denne dialog skal være med til at sikre, at familien både inddrages og har mulighed for at give de fornødne oplysninger til brug for vurderingen og VISO's afgørelse.

Når kommunerne tager kontakt til den særlige enhed i VISO med henblik på bistand til udredning eller til gennemgang af igangværende anbringelser, skal VISO i lighed med efter gældende regler træffe afgørelse om, hvorvidt en konkret sag er omfattet af VISO's ydelser, jf. § 168 i barnets lov. VISO's afgørelse kan ikke påklages. Kommunen skal, efter § 166 i barnets lov, træffe afgørelse om henvisning til den særlige enhed i VISO. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen.

Udredningen fra den særlige enhed skal sammenfattes i en konklusion, som skal indgå som en del af grundlaget for kommunalbestyrelsens, børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Det er således fortsat kommunalbestyrelsen, børne- og ungeudvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet, der skal træffe de fornødne afgørelser om hjælp og støtte efter henholdsvis barnets lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, og som har ansvar for at sikre, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til, at den ansvarlige myndighed kan træffe de fornødne afgørelser. Der vil i forlængelse heraf gælde de sædvanlige regler for myndighedernes afgørelse og for mulighederne for at klage mv., hvis man er part i sagen.

I sager efter § 171 b skal kommunen i dialog med den særlige enhed afklare, hvad der er behov for at få oplyst i den enkelte sag til brug for den samlede udredning. Afklaringen skal føre til en fælles forståelse og aftale med børne- og ungerådsgiveren om afgrænsningen af hhv. kommunens opdrag til en psykolog om udarbejdelse af en forældrekompetenceundersøgelse eller psykologisk undersøgelse af barnet eller den unge og afgrænsning af den særlige enheds supplerende undersøgelse.

Som led i denne dialog bør tidsperspektivet ift. den særlige enheds udredning også drøftes. Det er således handlekommunen, der har ansvaret for at sikre, at kravene til sagsbehandlingen overholdes. Det gælder også fristerne for udarbejdelse af en børnefaglig eller en ungefaglig undersøgelse. I den forbindelse bemærkes, at kommunernes inddragelse af den nye enhed som udgangspunkt ikke adskiller sig væsentligt fra tilsvarende situationer, hvor der

tages kontakt til en autoriseret psykolog med henblik på at få foretaget en psykologisk undersøgelse, f.eks. en forældrekompetenceundersøgelse, og hvor den enkelte kommune tilsvarende skal tilrettelægge sagsbehandlingen på en måde, så det sikres, at undersøgelsen kan indgå i den samlede behandling af sagen inden for de lovfastsatte frister.

Der henvises i forlængelse heraf til de muligheder, der eksisterer efter gældende regler i forhold til at foretage en foreløbig vurdering i en sag, hvis det f.eks. trækker ud med at færdiggøre den børnefaglige undersøgelse, eller til at træffe en foreløbig afgørelse om f.eks. anbringelse uden for hjemmet, hvis det er nødvendigt af hensyn til barnet eller den unge, samt adgangen til efter barnets lov at iværksætte støtte sideløbende med en børnefaglig undersøgelse.

Det betyder, at såvel formanden for børne- og ungeudvalget som direktøren for Ankestyrelsen også fremover kan træffe foreløbige afgørelser om anbringelse uden for hjemmet, jf. § 143 i barnets lov, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget, da der ikke er forudsætning om, at der ved sådanne foreløbige afgørelser skal foreligge en børnefaglig undersøgelse som grundlag for afgørelsen.

Endelig bemærker ministeriet, at en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet i alle tilfælde skal træffes på et solidt fagligt og sagligt grundlag. I den forbindelse understreger ministeriet, at en psykologisk undersøgelse aldrig kan stå alene, men alene udgør ét af flere elementer, der kan indgå i sagens oplysning. I den forbindelse bemærkes, at der ikke er generelt krav om psykologiske undersøgelser og vurderinger, herunder i form af forældrekompetenceundersøgelser i sager, hvor der er overvejelser om at anbringe et barn eller en ung, men at det er den enkelte myndigheds ansvar at sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse i sagen, jf. ovenfor.

Ankestyrelsens kompetencer til at træffe afgørelser af egen drift

Ankestyrelsen har ikke mulighed for selv at anmode den særlige enhed i VISO om bistand. Ankestyrelsen kan dog, efter § 151, stk. 1, i barnets lov, pålægge en kommunalbestyrelse at foretage de fornødne sagsbehandlingsskridt eller at træffe de fornødne afgørelser, herunder f.eks. om at iværksætte en børnefaglig undersøgelse. Kommunalbestyrelsen skal herefter, hvis sagen i øvrigt er omfattet af anvendelsesområdet og målgruppen for bistand fra den særlige enhed i VISO, anmode den særlige enhed om bistand.

Hvis Ankestyrelsen af egen drift træffer afgørelse efter § 151 i barnets lov om, at kommunalbestyrelsen skal gennemføre en børnefaglig undersøgelse efter § 23 i barnets lov under barnets eller den unges ophold på institution eller indlæggelse på et sygehus, og der i øvrigt er tale om et barn eller en ung, der er omfattet af målgruppen, vil kommunalbestyrelsen skulle anmode om bistand fra den særlige enhed, hvis der som i undersøgelsen indgår psykologiske vurderinger eller undersøgelser, der ellers kunne være foretaget ved brug af standardiserede psykologiske tests.

Ankestyrelsen kan med lovændringen dog ikke træffe afgørelse om anbringelse efter § 151, stk. 2 eller 3, i barnets lov, hvis der i grundlaget for afgørelsen indgår psykologiske vurderinger eller undersøgelser, hvor den særlige enhed i VISO ikke har været inddraget, og hvor der i stedet er anvendt standardiserede psykologiske tests af et barn eller en ung, en kommende

forælder eller en forældremyndighedsindehaver fra en familie med grønlandsk baggrund.

5) Særligt vedr. eventuel genoptagelse af igangværende sager

Efter § 171 c skal kommunen anmode den særlige enhed om at gennemgå alle igangværende sager, der falder inden for lovens anvendelsesområde. Det er en forudsætning, at der gives samtykke hertil, jf. § 171 d, stk. 1, i barnets lov. Kommunalbestyrelsen kan dog fravige kravet om samtykke under hensyn til barnets eller den unges bedste, jf. § 171 d, stk. 2, i barnets lov. Der henvises til punkt 3 herover om samtykke.

Finder den særlige enhed, at anvendelsen af en standardiseret psykologisk test har ført til en misvisende vurdering i sagen, skal enheden udarbejde en sammenfattende vurdering af dette til brug for den ansvarlige myndigheds vurdering af sagen. Det vil således være op til den ansvarlige myndighed, f.eks. kommunalbestyrelsen, at foretage en konkret vurdering af, om der i den enkelte sag kan være tale om nye oplysninger af betydning for sagen, og om en afgørelse om anbringelse derfor skal genoptages.

Hvis det vurderes, at sagen skal genoptages, skal der herefter i praksis træffes de fornødne afgørelser om udfaldet af denne vurdering. Det kan, afhængigt af forholdene i sagen, f.eks. være en afgørelse om iværksættelse af en ny børnefaglig undersøgelse, om hjemgivelse af barnet eller den unge og hjemgivelsesperiode, eller om iværksættelse eller ændring af indsatser eller forhold under anbringelsen, herunder eksempelvis samvær med forældre. Sådanne afgørelser om indsatser mv. vil kunne påklages efter reglerne herom i barnets lov og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Træffes der alene afgørelse om, at sagen skal genoptages eller om, at sagen ikke skal genoptages, vil en sådan afgørelse også kunne indbringes for Ankestyrelsen efter de gældende regler herom i barnets lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Social- og Boligministeriet bemærker, at i de tilfælde hvor en genoptagelse af sagen fører til, at der træffes afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung, vil psykologiske undersøgelser og vurderinger, der foretages som led i oplysningen af sagen, skulle ske i overensstemmelse med reglerne i § 171 b i barnets lov.

6) Særligt vedr. fremfinding af igangværende anbringelsessager

I forhold til at fremfinde de konkrete igangværende anbringelsessager skal ministeriet bemærke, at det til dels må forventes at kunne ske gennem henvendelser fra borgere, som bliver opmærksomme på de nye regler, f.eks. gennem netværk eller familie, medierne mv. på området, ligesom det forventes at kunne ske gennem de enkelte børne- og ungerådgiiveres kendskab til og løbende opfølgning i de konkrete sager.

Det bemærkes, at der skal være tale om en igangværende anbringelse af et barn eller en ung under 18 år. Det forudsættes således, at barnet eller den unge fortsat er anbragt og fortsat er under 18 år. Enheden skal ikke gennemgå sager om adoption uden samtykke, hvis der er truffet afgørelse om adoption.

Der skal desuden være tale om en anbringelsessag vedr. en familie med grønlandsk baggrund, hvor der er eller må antages at have været anvendt en

standardiseret psykologisk test ifm. undersøgelser og vurderinger som led i sagens oplysning.

Den særlige enhed i VISO tilrettelægger indhentelse af sagsoplysninger for konkrete igangværende anbringelser omfattet af § 171 c i barnets lov efter drøftelse med de enkelte kommuner. Der kan i den forbindelse henvises til bekendtgørelse om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) i Social- og Boligstyrelsen, som er opdateret i forhold til lovændringen, jf. også punkt 7 nedenfor.

For at understøtte kommunernes fremfindning af relevante sager kan ministeriet desuden henvise til vedlagte bilag, som indeholder en kommunefordelt opgørelse over anbringelser i Danmark i 2023 af børn og unge, der er født i Grønland, eller som har mindst én forælder, der er født i Grønland. Opgørelsen er vedlagt med henblik på at give kommunerne en indikation af mængden af relevante sager i den enkelte kommune, men er ikke udtømmende da opgørelsen kun dækker anbringelser, der var aktive i 2023. Afgrænsningen af børn og unge med grønlandsk baggrund i opgørelsen er sket ved hjælp af registerbaserede oplysninger om fødested. Det skal bemærkes, at en registerbaseret afgrænsning ikke nødvendigvis rammer målgruppen for den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold, jf. punkt 1 ovenfor.

7) Procedurer for den særlige enheds behandling af sager mv.

Det følger af § 171 d, stk. 3, i barnets lov, at social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager i den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold og om sammensætning m.v. af den særlige enhed.

Disse bemyndigelser er udmøntet i bekendtgørelse om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) i Social- og Boligstyrelsen, bekendtgørelse nr. 421 af 29. april 2025.

Bekendtgørelsen kan findes på Social- og Boligministeriets hjemmeside og på retsinformation.dk her: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2025/421>

VISO tilrettelægger sagsbehandlingen i den særlige enhed inden for rammerne af loven og bekendtgørelsen.

For mere information om VISO's rådgivning og om indsendelse af konkrete sager til den særlige enhed henvises til Social- og Boligstyrelsens hjemmeside: [Rådgivning i sager med familier med grønlandsk baggrund \(SBST.dk\)](#)

Med venlig hilsen
Astrid L. Holbøll
Kontorchef
Social- og Boligministeriet